

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za tri leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 62.

V Ljubljani, v petek 15. marca 1895.

Letnik XXIII.

0 Raiffeisenovih posojilnicah.

Po mnogih krajih se snujejo Raiffeisenove posojilnice. Gospodje, ki stojé na čelu temu delovanju, imajo dobro voljo pomagati kmetu, ter ga rešiti iz oderuških pestij. Vendar se te posojilnice ne snujejo povsod popolnoma po Raiffeisenovih načelih. Pisatelj teh vrstic je dobil tiskana pravila neke slovenske Raiffeisenove posojilnice. Razven nekaterih manjših hib pogrešati je v teh pravilih jako velik nedostatek, pri dotični posojilnici ni namreč nikacega pravega nadzorništva. Jeden računski pregledovalec pač ne more nadomestiti nadzorništva. Dobre posojilnice še niti misliti ne moremo brez nadzorništva. Nadzorništvo obstoji iz 6—9 udov, voli svojega predsednika in namestnika. Nadzorništvo pazi na poslovanje načelnštva, pregleduje kadarkoli hoče zadrugne knjige in blagajnico, pretresava ali je poroštvo pri dolžnih pismih zadostno, odstavlja do prihodnjega občnega zbora ude načelnštva, ako vidi, da nemarno svojo službo opravljajo ter zamore celó občni zbor sklicati proti volji načelnštva, ako je potrebno itd.

Da se bodo posojilnice res snovale po Raiffeisenovih načelih, se morajo pravila zlasti na sledeče točke ozirati:

1. Zadruga mora imeti namen zboljšati npravno in gmotno stanje svojih udov. V npravnem oziru jih zboljšuje s tem, da jih napeljuje k varčnosti in k modri gospodarnosti. Kdor hoče dobiti posojilo, mora načelnštvu natančno povedati, v kak namen da bode posojilo rabil, in načelnštvo mora strogo paziti, da se posojilo res tako rabi in ne drugače.

Da bode pa načelnštvo zamoglo paziti, ali se posojilo zares prav obrača ali ne, da bode lahko poznalo varnost, naj nimajo posojilnice prevelicega okrožja. Pokojni Raiffeisen (ki je bil, bodi mimogrede rečeno protestant, toda veren protestant in ne katoličan, kakor je bilo zadnje čase brati) je trdil, da

je najbolj primerna posojilnica za jedno samo župnijo ali občino, ki ne šteje mnogo čez 2000 duš. Zadrugniki naj bi bili kakor jedna velika družina, ki se dobro jeden drugemu pozna.

2. Pri Raiffeisenovih posojilnicah ne smejo dobivati nikacega plačila ali nagrade niti člani načelnštva, niti člani nadzorništva. Povrnejo se jim jedino resnični stroški, katere so imeli na potu do sodišča ali sicer kje drugod. Jedino blagajnik dobiva nagrado, katera pa mora biti stalna, ne pa da bi dobival provizijo od prometa ali čistega dohodka. Torej načelnštvo in nadzorništvo opravlja svoj posel brezplačno. Za pota k sejam, za nadzorovanje, ne dobi plačila. Slehrni naj opravlja svoj častni posel iz ljubezni do bližnjega, ne pa iz ljubezni do denarja.

3. Slehrni zadrugar sme imeti samo jeden delež, ki pa naj bode prav nizek. Od tega deleža ne sme dobivati večjih obresti, kakor jih posojilnica plačuje za vloge. Raiffeisenove posojilnice toraj ne morejo biti molzne krave za nekatere bogatine.

4. Čisti dobiček se ne sme nikoli deliti med ude, tudiko bi se posojilnica razdružila. Kedar se nabere zadosti rezervnega zaklada, naj se znižajo obresti. Ako se porabi čisti dohodek v gospodarske namene v občinah; za mlekarske, sadjarske, vinarske zadruge, itd. Ako bi se posojilnica razdružila se seveda poravnajo iz rezervnega zaklada pred vsem dolžnosti zadruge, ostanek se naloži in obresti porabi županstvo v gospodarske namene, ako se pa v občini osnuje nova posojilnica z istimi pravili pripade njej glavica.

5. Posojilnica se ne more toliko časa razdružiti, kolikor časa hoče še ostati toliko udov, kolikor jih je potrebno za osnovo zadruge.

6. Posojila se smejo dajati samo

udom zadruge. Članom načelnštva samo z dovoljenjem nadzorništva.

7. Razlika med obrestovanjem hranilnih vlog in posojil ne sme biti nikoli višji kakor 1½ odstotkov.

8. Raiffeisenove posojilnice morajo imeti neomejeno zavezo, to se pravi, vsi udje posojilnice so porok z vsem svojim premoženjem, da ne bode nobena hranilna vloga izgubila veljave. Neomejena zaveza je potrebna, ker sicer bi zaveza, zlasti, ker so deleži nizki ne imela zadosti kredita, malokateri bi hotel svoj denar nalagati pri posojilnici. Neomejena zaveza pa tudi ni nevarna za ude, ker vodijo posojilnice razumni možje, ki poznajo razmere v občini in vedo komu posodijo. Posoditi smejo le proti dobremu poroštvu ali pa proti zastavi. Ko bi se pa vendar pripetila kaka zguba, se poravna z rezervnim zakladom in še le ko bi ta ne zadostoval se razdeli primanjklje med vse ude jednako. Prva Raiffeisenova posojilnica se je osnovala l. 1849 in od tedaj se jih je ustanovilo samo na Nemškem do 1000. Toda še pri nobeni posojilnici, ako je bila osnovana po Raiffeisenovih načelih, niso imeli udje niti najmanjše zgube.

Precej dobro sestavljena pravila za Raiffeisenove posojilnice je dobil na Dunaju (Hugo Hitschmanns Journalverlag Wien, I., Dominikanerbastei 5.) Cena 10 kr.

Ker je pravila sloveniti precej težavno in je treba veliko pisarij, ker se morajo pravila predložiti okrajni sodnji v dveh popolnoma jednaci izvodih, bi bilo dobro, da bi dalo naše katoliško tiskovno društvo ali kedo drugi sestaviti pravila in jih v primerni obliki tiskati. Pustil bi se samo prostor za ime posojilnice in za podpise. Ne bi bilo potem drugega potreba, kakor tiskana pravila podpisati in jih predložiti sodnji. Tudi kratek navod, kakor ga je izdal deželni odbor za Nižje Avstrijsko, kako naj se postopa pri snovanju posojilnic, bi bil potreben. Liga 62.

LISTEK

Potrebuje li človek mnogo zemlje?

Ruski spisal L. N. Tolstoj. Preložil Iv. Ev. Družnik.

(Konec.)

Pahom potuje dalje in dalje, trava postaja vedno večja in vročina narašča. Pahom začne iti počasneje, pogleda na sonce in pozna, da je poludne.

„No,“ misli si, „treba se je oddahniti.“ Vstavi se tedaj, povzije nekoliko kruha, a vvesti se noče. „Ako se vsedeš, morebiti celó zaspiš.“ Nekoliko še postoji, da se oddahne, potem pa gre dalje. Iz početka stopa čvrsto, kajti jed mu je pokrepčala moči. A sonce začne neznosno pripekati, tudi spanec ga jame premagovati. Zeló se utruđi.

„Potrpi še nekoliko, boš pa potem dlje časa sad vžival,“ misli si Pahom ter prehodi še kakih deset kilometrov v to mer. Sedaj hoče zaviti na levo, a glej, kako lepo mesto! Vlažna dolinica leži pred njim, ne more je pustiti.

„Tu-le bode lepo rodil lan,“ si misli in krene zopet na desno. Obide dolino, veli zabiti kol ter zavije na drugem voglu na levo. Ožré se na holmec:

komaj se še vidijo ljudje na njem. Okoli 15 klm. mora biti do njih.

„Nekoliko preveč sem si odločil, treba je jemati malo krajše.“ Krene na tretjo stran in pospeši korake. Ozre se na sonce: nagnilo se je že precej čez poludne, a na tretji strani je prehodil vsega skupaj komaj dva kilometra. Daleč ima še do holma.

„Da ne bode prepozno, moram iti naravnost proti šihanu. Kaj se bom potegoval za nepotrebno. Zemlje imam itak dovolj,“ misli si Pahom ter se vrne proti holmu.

IX.

Pahom ide naravnost proti holmu, ali pot mu postaja vedno težavnejša. Gre, gre in začnó ga noge boleti; obuje se, a noge se mu tresejo od truda. Rad bi se oddahnil, a ne sme se, drugače ne pride do solnčnega zahoda na določeno mesto. Sonce ne čaka; kakor bi je kdo gonil, tako urno se pomiče proti zatonu.

„Da bi me ne le zavrnil, češ, preveč si nam ugrabil. Pa kaj, da bi le še prišel o pravem času! Oh, kako je daleč, truden sem že. Toda naprej, moram se potruditi, da ni zaman denar in ves trud.“

Pahom se stresne ter se spusti v tek. Noge mu jamejo krvaveti, a on le teče. Hiti in hiti — a vendar ima še vedno daleč. Haljo, črevlje, čutaro in čapko zažene od sebe.

„Oh,“ si misli, „preveč sem poželel, vse bom izgubil, ne dosežem do solnčnega zahoda šihana.“ Od strahu mu vedno bolj zastaja sapa. Pahom hiti na vso moč, srajca in spodnje hlače so se mu od znoja prilepile telesu in usta so mu osuhla. Prsi se mu dvigajo ko kovaški meh, a srce mu bije ko kladivo in noge se mu tresejo, kakor bi ne bile njegove.

Več ne misli Pahom na zemljo, boji se samo, da bi ne umrl od velikega truda. Boji se smrti, a obstati noče.

„Toliko sem pretekel, zdaj naj pa obstanem? Vsi bi me zvali bedaka.“ Že sliši, kako mu kričé nasproti Baškirci, kako ga bodré. Njihov krik mu zopet razplamti srce.

Pahom teče, poslednje sile napenja, a tudi sonce se je že približalo zatonu. Že je prav blizo holma, že vidi, kako mu narod na holmu nasproti maha in ga vspodbuja. Vidi tudi lisičjo čapko na zemlji in denarje na njej, vidi starešino, kako sedi na zemlji, kako se smeje in se drži za trebuh. Pahom se spomni sanj.

1/2 6 h. 11. m. 2

Državni zbor.

Dunaj, dne 14. marca.

Grofu Alfredu Coronini-ju se dovoli štiri tedne odpust.

Poslanec Eim interpelira pravosodnega ministra zavoljo konfiskacije nekega češkega iglavskega tedinika, češ, da se kaže brezmejna svojevoljnost proti nekaterim češkim listom.

Liebacher predlaga, naj se volilno merilo zniža na 1 gld. naravnostnih davkov. Predlog je zadostno podpiran in se izroči volilnemu odseku.

Minister Madejski odgovarja raznim interpelacijam: Grofu Alfredu Coroniniju pravi gledé volitve nekega strokovnjaka v goriški šolski svet, da ni bilo pri ti volitvi nič nepostavnega in zato ne more ničesar ukreniti. — Dr. Kurzu odgovarja, da je ministerstvo dne 6. decembra 1894 ugodilo prizivu društva „Komensky“ proti odloku dolenjeavstrijskega šolskega sveta, kateri je odvrgel prošnjo imenovanega društva, naj bi smel otvoriti češki otroški vrtec. Ministerstvo je le pristavilo pogoje, da ne sme biti v tem zavodu nobenega šolskega pouka in da morajo biti prostori zdravi in primerni. Očitane, da naučno ministerstvo zavlačuje češke vloge, je neresnično. Na narodnost se pri rešitvi vlog nič ne gleda. — Spinčiču odgovarja gledé šole v Opatiji, da je dne 11. septembra 1894 deželni šolski svet razveljavil svoj sklep z dne 17. junija 1885, po katerem se je ustanovila v Opatiji jedna ljudska šola s hrvatskim in laškim oddelkom. Sedaj sta se ustanovili dve jednorazrednici, laška in hrvatska, vsaka s svojim učiteljem.

Dr. Scheicher-jev predlog, naj se §§ 1. in 11. vrne odseku, da v dostavku proglasi eksistenčni minimum davka prost, je zadostno podpiran.

V podrobni razpravi davčnega zakona govori Prade: Zakon ni tak, kakor bi bilo želeli. Socijalno-političnega namena nima, marveč le fiskalni. Za dežele se pač nekaj obeta, za davkoplačevalce malo, za občine nič. Občine imajo pa vendar glavno socijalno politično nalogo. Češka dežela, ki ima že sedaj 39 odstotno doklado in poleg tega še primanjkljaja tri milijone, dobó 771.000 gld. Gotovo bo morala za 5 do 6 odstotkov zvečati doklado. Tudi občina bode morala zvišati doklade. Davčni zakon jim bo zmanjšal dohodke. Govornik govori še proti obdavčenju hranilnic in izraža svoje pomisleke. Za njim so še govorili Hofmann-Wellenhof, Pfeiffer in Schwab. Potem se je zaključila debata in govorila sta glavna govornika Fort (proti) in Mauthner (za). Prihodnja seja bo jutri.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. marca.

Včerašnja „N. Fr. Pr.“ poroča, da je **tržaški mestni zastop** odbil prošnjo slovenskih starišev, da bi se pri sv. Magdaleni ustanovila ljudska šola s slovenskim in italijanskim učnim jezikom. — Čudno se pri nas tolmačijo šolski zakoni. Nemec in Italijan najdeta povsod pravico, dosežeta več, kakor jima treba, a Slovan prosi brez vspeha.

„Zemlje je veliko, ali mi bo pa Bog tudi dal, živeti na njej? Oh, pogubil sem se!“ Strašna misel se mu vriva v glavo, a vendar beži, kolikor ga nesó noge.

Pogleda na solnce, veliko je in lepo, a prišlo je do obzora, že je začelo zahajati za krajem.

Pahom prisopiba do holmea, solnce — zajde. „Vse je izgubljeno,“ vzdihne Pahom, a spomni se, da on zdolaj ne vidi daleč, na holmu pa še ni zšlo. Vspne se navzgor. Pogleda: čapka je tam. Spodtakne se in pade, z rokama seže po čapki.

„Aj, junače!“ vikne starešina. „Mnogo zemlje si zagrabil.“

Pahomov sluga pristopi; hoče ga vzdigniti od tal, a glej, — kri mu teče iz ust — Mrtev je. — Sluga vzdihne. A starešina sedi z nogami navskriž ter se krohoče, držeč se z rokami za trebuh.

Potem pa vstane starešina, vzdigne s tal lopato ter jo da slugi:

„Na, zakoplji ga!“

Baškirci se vzdignejo in odidejo.

Sluga ostane sam. On izkoplje Pahomu jamo, baš toliko, kolikor ga je od nog do glave, — tri vatlje, ter ga zakoplje. — Oj, kako malo zemlje potrebuje človek!

Petakarji so nemškim liberalcem povsod trn v peti, posebno v mestih. Zato je prvo židovsko glasilo takoj ob nastopu sedanje vlade zatrobilo v svet, da treba petakarje izločiti iz sedanje kurije ter jih vreči v zadnjo kurijo. Tako bi se mali obrtniki pomešali v večjih mestih med socijalne demokrate in liberalci bi dobili nova tla. Žel. 1893 je grof Hohenwart naglašal, da tudi po novi davčni reformi petakarji ostanejo v sedanji kuriji, in to stališče sedaj odločno zagovarja baron Dipauli. Upamo, da bode vsaj večina Hohenwartovega kluba glasovala za to pravično zahtevo in se ne bode dala speljati na led od raznih „hofrathov“. Kajti če tu obvelja Plenerjeva, potem bode davčna reforma koristila edino le nemškim liberalcem, sto tisoči davkoplačevalcev pa bi prišli z dežja pod kap. Kakor se govori, je Hohenwartov klub o dotičnem paragrafu davčne reforme sklenil prosto glasovanje, že to je sumljivo! Če se konservativni klub udá, podpisal si je smrt.

Češki namestnik grof Thun je vsem ravnateljstvom srednjih šol in učiteljskih pripravnic izdal ukaz, da se mora po šolah gojiti lojalnost in domoljubje, narodna in verska strpljivost in da morajo vse šole za slavnosti imeti zastave v državnih barvah. Jako dvomimo, da bi taki ukazi mogli namestovati krščansko vzgojo.

Vojni minister o mažarskih zahtevah. Neki mažarski list je objavil te dni pogovor vojnega ministra gen. Krieghammra z nekim članom magnatske zbornice. Mej drugim je baje dejal minister: „V Evropi so dinastične in narodne vojne. V monarhiji mora biti vojna dinastična. Nemogoče je uvajati v to dinastično vojno kakega narodnega duha, ker bi sicer razpadla v tri: v nemško, v ogersko in slovansko. Dokler bom jaz vojni minister, ne bo nobene ogerske vojne akademije in nobenih ogerskih vojnih srednjih šol, z jedno besedo, jaz bom ohranil status quo“. Ogerski listi seveda z betom padajo po vojnem ministru zavoljo teh besedij. Jako verjetno je, da so namenoma zlegane, da imajo mažarski vročekrvni petelini kako priložnost peti svoj šovinistični kikeriki.

Srbija. V torek je v Belemgradu umrl za kapjo znani general Horvatić. Rojen je bil l. 1835 v Gradiški, vstopil v avstrijsko armado ter se leta 1859 udeležil laške vojske; l. 1862 je prestopil v srbsko armado, l. 1876 se je odlikoval v boji pri Aleksincu, ter bil povišan v polkovnika. Tudi poznejše leto je pokazal svoj vojaški talent. L. 1881 je bil imenovan poslanikom v Peterburgu, od leta 1886 do 1887 je bil srbski vojni minister.

Nemčija. V torek se je nemški cesar udeležil ožjega zbora državnega sveta, ki se je posvetoval o sredstvih za povzdigo poljedelstva. Pri tej priliki je cesar v svojem nagovoru dal razumeti agrarcem, da Kanicev predlog sega predaleč, „ker se mora vlada ozirati tudi na druge interese ter na obstoječe pogodbe“. S tem v zvezi je baje tudi imenovanje grofa Viljema Bismarcka nadpredsednikom v vzhodni Prusiji na mesto grofa Stolberga, ki se je preočitno potezal za agrarce.

Cerkveni letopis.

Apologetični razgovori.

V zadnjem govoru je gospod govornik odgovarjal na vprašanje: Od kod zlo na zemlji? in sicer po nastopnem vsporedu:

Človek mora na zemlji spolnovati voljo božjo, za to ga je vstvaril Bog. Ako ima človek sam prosto voljo, ravna lahko zoper ta namen. To se je že pokazalo v raju.

I. Bog je dal človeku zapoved, primerno njegovim razmeram, da bi se po njej skazala vera, pokorščina in hvaležnost človekova do Boga. Človek jo je lahkomisljeno prelomil, grešil in zapadel smrti. Greh ta je bil grozno zlo pred Bogom, bil je tem večji, ker je Adam grešil ne le za-se, marveč njegov greh je prešel na vse ljudi. Dogma izvirnega greha se dokaže iz svetega pisma, svetih očetov, iz pameti. Boj med duhom in mesom, siromaštvo, bolezní, smrt se dajo razlagati le iz izvirnega greha.

Nasledki izvirnega greha: 1. Dušna smrt. 2. Zaslepljenost uma, nagnjenje k hudemu. 3. Smrt in bolezní. 4. Trpljenje in druge človeške reve. 5. Sužnjost pod oblastjo hudobnega duha. Pokončana je v človeku čeznatorna podobnost božja, ne pa natorna sličnost. Sporočilo o izvirnem grehu je vzeti v besednem pomenu. Mnenje nasprotnikov se ovrže.

II. Osební greh je neredno teženje po stvaréh. Smrtní in odpustljivi greh. Opredeleba obeh. Odkod

zlo? Iz trojne poželjivosti, od sveta in hudobnega duha. Razvitek greha v strastnost — hudobijo. Moderna načela gledé greha.

Bog ne zasluži, da tako delamo z njim. Ustvaril nas je v svojo službo, a grešnik pravi: Nočem ti služiti. Grozna nehvaležnost do Boga. Ali se nam bodo skoraj odprle oči? Trden sklep, da hočemo zapustiti greh in narediti spravo z Bogom po načinu, ki nam bo nadalje razložen.

Prevzv. g. biskup Strossmayer

krasno razpravlja in razlaga v letošnjem postnem pastirskem listu ljubezen do Boga in bližnjega, obojno s posebnim ozirom na sv. postni čas. V tem času se najbolj kaže ljubezen božja do nas, ker nam predstavlja muke, križ in smrt Jezusovo, skrivnost svetega odrešenja, preporeda in posvečenja našega, to je skrivnost največje ljubezni in največjega usmiljenja Božjega do nas in največja spodbuda, da spoštujemo Boga in se tudi njemu udamo z dušo in telesom. Od ljubezni Božje razlaga: kaj je, od kedar jo najbolj poznavamo, kakošen je njen namen in narava njena, kako prehaja v našo dušo in sree. — Potem pojasnuje: Kakošna mora biti naša ljubezen do Boga, na katere dolžnosti nas veže sveta ljubezen v obče in glede sv. postnega časa. Ljubezen do bližnjega razlaga jednako: odkod prihaja, kakošna je in kakošne dolžnosti nam nalaga v obče in glede sv. postnega časa.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. marca.

(Božja pot s Trsata v Loreto.) V proslavo 600-letnice Marijine hišice v Loreti vprizorilo se bo slavnostno romanje iz Trsata v Loreto in sicer dne 8. maja vrsteno potem-le redu: Dne 7. maja ob 2. uri popoldne zberó se božjepotniki v cerkvi na Trsatu, odkoder gredo v sprevodu na Reko, kjer se v luki vsedejo na parobrod, ki odrine ob 4. popoldne in pride v Ankono ob 4. zjutraj. Na kolodvoru v Ankoni bo že pripravljen vlak, ki popelje božjepotnike v Loreto. Ob 4. popoldne se romarji vrnejo z železnico iz Lorete v Ankono, odkoder odrinejo v ladijo okoli 9. ure zvečer in se pripeljejo v Reko drugi dan 9. maja ob 9. uri dopoldne. Plačati je za vožnjo po morji in na železnici iz Reke do Lorete in nazaj v 3. razredu 6 gld., v 2. razredu 8 gld. in v prvem razredu 10. — Ako se jih dovolj oglasi za pot iz Lorete v Rim, bode tudi poskrbljeno, da se dobi znižana cena na železnicah. Te božje poti se bo vdeležil tudi škof iz Krka mil. gospod Andrija Sterk ter šel tudi v Rim. — Kedor izmed Slovencev bi se mislil podati na to pot, naznani naj do 25. t. m. odboru v frančiškanskem samostanu na Trsatu, ali misli do Lorete ali do Rima.

(Bismarkovanje) že v Nemčiji preseda pametnim možem, ki sicer vedó ceniti bivšega kancelarja za sluge za zjedinjeno Nemčijo, a tudi niso še pozabili njegove železne pesti. A obče je znano, da Bismark nikdar ni bil prijatelj Avstriji, ki je krvavela na bojnem polju vsled njegovih zvijač in velikonemških teženj. Zato moramo z avstrijskega in slovenskega stališča odločno protestovati proti predrznosti štajerskih nemških kričačev, ki prirejajo slavnost v imenu „nemške Štajerske“ na čast Bismarku povodom njegove 80letnice. Štajerska je zvesto udana prevzvišeni vladarski hiši habsburški in poleg tega šteje dobro tretjino slovenskega prebivalstva. Odobrujemo in priporočamo, da slovenski zastopi štajerski odločno ugovarjajo tej pangermanski demonstraciji, kakor sta že storili občini Griže in Braslovce.

(Za preuredbo domovinskega zakona.) je doslej poslalo prošnje državnemu zboru 69 slovenskih občin na Štajerskem.

(Iz Celovca) dne 14. marca: Državni poslanec tukajšne trgovinske zbornice, veliki slavofag pl. Dumreicher boleha. Pisal je zato zbornici, da odloži svoj mandat, ako zbornica to želi. Zborničarji so se seveda izrekli, da naj jih „izvrstni“ njih poslanec zastopa tudi še v bodoče! — Umrli tukajšnji protestantovski pastor in superintendent dunajske provincije Karol Bauer je dosegel starost 60 let. Zelo dolgo časa je bolehal. Pokopali ga bodo v Tressdorfu v Ziljski dolini. — Dne 26. t. m. predaval bode tukaj potovalec v severne kraje dr. Jul. pl. Payer o nameravanem novem potovanju na sever. Dne 17. marca predava v Beljaku. — Porotna obravnava o tožbi občine Tolsti Vrh proti vredniku Doberniku, katera bi se imela danes vršiti, je preložena na drugo

letošnje porotno zasedanje. — Nemško katoliško-politično društvo je imelo minulo nedeljo dva dobro obiskana shoda v Rojah in Svarnu v labudski dolini. Prihodnjo nedeljo napravi zopet dva shoda v isti dolini. Bog blagoslovi vrlo in vztrajno delo!

(Novomašniki celovške škofije.) Letos bodo posvečeni naslednji č. gg. bogoslovci celovške škofije: Iz IV. leta: Franta Lor. od Slov. Goric na Stajerkem; Piki Jos. iz Celja; Tesař Vaelav iz Zablata na Češkem; Trunk Jurij iz Blač. — Iz III. leta: Kramer Flor. iz Skofič; Malgaj Friderik iz Žalca; Sittelkopf Balant iz Babnjaka v Rožu; Tutl Franc iz St. Lenarta; Unterluggauer Jan. iz Kornata; Weis Bal. iz Lipelj v Rožu. — Izmed novoposvečencev je 6 Korošcev in 4 iz drugih dežel; po narodnosti je 6 Slovencev, 3 Nemci, 1 Čeh.

(Koroške novice.) S Koroškega: Naši ljubeznjivi nasprotniki se po svojih glasilih silno vjedajo, da slov. posojilnice z doneski podpirajo slovensko šolo v Velikovecu. To je našim denarnim zavodom jasen migljaj, da delajo prav! — Nemški in nemčurski prenapetneži bodo priredili tudi v Celovcu slavnost Bismarsku na čast. — C. kr. notar Henr. pl. Cardona v Krki je odstavljen od službe. — Volkove so zasledili tudi blizu Svinca ob Goričici. — Svitli cesar je dovolil za popravilo cerkve na Otoku (vrbsko jezero) 500 glđ. podpore. Nov stolp bodo zidali pri najlepši Koroški gotski cerkvi sv. Lenarta v labudski dolini. V ta namen se je osnovalo posebno društvo, ki nabira darove. — Sestre dobrega pastirja v Harbahu ob Celovcu hočejo zidati novo hišo za svoj zavod, v katerem skrbé za vzgojo zanemarjenih deklic. — Mestni zbor v Beljaku hoče ustanoviti poseben zavod za preskrbovanje dijakov - gimnazijcev.

(Iz poljanske doline:) Ustanavlja se kmetijska podružnica za poljansko dolino; zanimanje je pri posestnikih veliko. Upa se, da se bode oglasilo mnogo udov. — Snega smo imeli najvišje 155 cm., pa do danes se je stisnil na 115, deloma skopnel, a vendar v kljub slabih potov smo pošto dobivali precej redno. Vsled velike snežene teže se je par ostrešij podrla.

(Čuden pogreb.) Hudo brije in kadi kraška burja. Vse hiše so zaprte, a še pri zaprtih vratih znaša burja sneg v vežo. Nobenega človeka ni videti na potu. Kar se začuje v gostilni nekega trga na Krasu klic: „Poglejte, pogledajte, čuden pogreb!“ Pivci in domači hité k oknu in k vratom. Zares čuden prizor ugledajo: Vrsta mož se vidi skozi oblake snega, ki delajo gaz po cesti. Kakih 10 jih je. Za njimi sledi še daljša vrsta, katerih vsakdo drži za dolgo vrv, da se zdi, kakor bi drug družega vlekli. Za njimi je precejšen presledek. Nič družega ni videti ko vrv. Kaj neki vlečejo na tej dolgi vrvi? Le počasi korakajo možje dalje, vsi snežnobeli. Ako jim pogledaš v obraz, ne vidiš družega, ko oči in nos. Skrbno so zaviti, da jim burja ne more blizu. Okoli pokrivala pa se pri licih in pri očeh nabira vedno večja ledena skorja, ki hoče še oči zakriti. In ne redkokrat se prigodi, da se nabere enemu led na trepalnicah, in ko z očmi trene, sprimejo se ledene trepalnice in očesa ne more več odpreti, dokler ne pride v gorko sobo, kjer mu pade led raz oči, kakor sv. Pavlu luskine po spreobrnjenju. Zakaj se ti možje toliko trudijo v tej ledeno-mrzli burji? tako se vprašajo gostje. Sedaj se prikaže na pol iz snega moleča — mrtvaška krsta. Tedaj pogreb. Nekateri se smeja, drugi pa resno zmagujejo z glavami: „To kaže malo človekoljubnosti!“ In res, kakor drven hlod vlečejo možje krsto na vrvi naprej brez luči. Zavijejo proti farnemu pokopališču. Gledalcem izginejo izpred oči. Gostje zopet posedejo okoli mize. Pogovor se plete o tem, kar so ravnokar videli. Pa čemu so danes privlekli mrliča? To vprašanje najmanj morejo razrešiti. Čez nekaj časa stopi nekaj mož v gostilno. Pogrebci so. Komaj se malo otresejo snega, že silijo prejšnji gosti v nje z vprašanji. Spoznajo jih, da so od pol ure oddaljene podružnice. Pameten mož povzame besedo in pripoveduje: „Umril je stari Hribar, Bog mu daj dobro, že v soboto; in danes veste, imamo torek. Včeraj bi imel biti pogreb. Pa nihče ni mogel nesti mrliča zaradi velicega snega, kakoršnega ne pomnijo stari možje. Danes pa je naš mogočni župan, ki nam zapoveduje kot kralj, poslal gvardjana (občinskega sluga) okoli, naj gre od vsake hiše en mož, da spravimo mrliča iz vasi.

No, mrtvi bi ne bil nič zajedel ne zapil na občinske stroške, tudi kuga se ne bi začela v tej mrzli zimi; pa kar naš župan in naš kralj velevala, to se mora zgoditi, naj bo še tako nespametno. Saj mrliča tudi tukaj nismo zakopali. Kdo bo li grob skopal? Eno lopato snega preč, za dve ti ga nanese burja nazaj. To bi se dejalo: Pojdi vodo sekat“. Glejte na cesto. 30 nas je šlo in še ne pozna se več, da bi kdo stopil v sneg. Mrliča smo dejali v mrtvašnico. Tam bo čakal boljšega vremena, kakor bi ga lahko v domači podružnični cerkvi.“ Tako je govoril mož in si nalil kozarec vina, da se okrepeča od težavnega pota. Potem pa še pristavi: „Tak čuden pogreb ukazati more le župan brez vere in brez srca!“

Anton Kraševac.

(Iz Polhovega Gradca.) 13. marca. Od vseh strani prihajajo Vam, gospod vrednik, tožbe in vzdihji vsled dolgo trajajoče zime, še bolj pa vsled neprestanega sneževja. Upali smo, da nam sv. Gregor vsaj približno pusti zreti v prihodnjo pomlad; a zopet je jelo naletavati. Kaj bode vendar? Naš „stari Pejapovec“ ne pomni take zime. Marsikak krajecar si je letos zaslužil v mestih revež. Da bi bil Pograjec bliže Ljubljane, tudi njemu bi se kaj dobro prileglo. Ubogi naši hribovci si res zlasti v letošnji zimi trdo služijo nebesa. V „günsemarschu“ idoč gazijo sneg ob nedeljah proti cerkvi po ozkih, kozjih stezah. Resno se pa bojimo povodnji, katera utegne nastati vsled trajajočega se snega. Bode pa zopet naša Gradašica skušala biti jednaka mogočnej Donavi. Bog varuj! Naša šola je tudi žalovala, ker ni bilo nikogar, da bi hlače gladil po klopih. Tudi ona bi utegnila kmalu reči svoji tovaršici v Rovtuh: „Priateljica, ne tuguji, jaz delim gorje s teboj; tudi meni zmanjkuje drv!“ — Nedavno sem bil na Br. ter videl, kako je zajec objedel ter uničil 40 do 50 jako lepih drevesec v šolskem vrtu. Dragi sotrudenik, sem si mislil, poberi ta drevesca, zvezaj jih v butarce in hajdi z njimi v Ljubljano na trg. Hvala, boter! Kako je pa na našem šolskem vrtu, ne vem, ker me že tri mesece ni pot peljala do njega. Gotovo tudi tukaj ni zajec prizanesel; vsaj cigani in zajci imajo vse pravice. — Blizu 80 let stara samica-ženica padla je raz peči, kar jej je pripomoglo k preselitvi v boljše deželo. — 16leten pastir stegnil je svojo dolgo roko po gospodarjevem desetaku. Sedaj je moral v častnem spremstvu na Vrhniko, kjer bode sanjal o dneih, ko je nosil to zanj ogromno svoto v žepu. — Odkar imajo cigani, to je od jeseni, zakopano mater, oziroma sestro itd. na našem pokopališču, se kaj radi oglašajo pri nas, ne zmeneč se za neugodna pota. To vrsto ljudij je letošnja zima jako strogo napadla. — Pred kratkim je dobila naša šola od neznanega dobrotnika lep zavitek šolskega blaga za revne vučence v rednosti 10 glđ. do 12 glđ. Prisrčna hvala za ta velikodušni dar blagemu dobrotniku!

(Slovensko gledališče.) Danes bodo prvič predstavljali komično opero v treh dejanjih „Puščavnikov zvonček“, spisala Lockroy in Cormon, uglašil Maillard, poslovenil Gangl.

(Iz tira je skočil) v noči na 14. t. m. mešani vlak št. 100 med postajama Rakek in Postojna. — Stroj je namreč zadela na 8.5 kub. metra debelo skalo, katera je zdrčala na tir. Škode ni bilo razun tega, da je bil promet cel dan zadržan, ker je stroj zastavljaj oba tira.

(Požar.) V Lescah je 8. t. m. pogorela hiša in gospodarsko poslopje And. Kapus-a. Škode je 2000 glđ. Poškodovani ni bil zavarovan.

(Glas iz občinstva.) Da pri veliki množini letošnjega snega v začetku ni bilo mogoče za redni promet po mestnih ulicah in trgih tako hitro skrbeti, kakor je bilo želeti, je umevno in tudi odpustljivo; da pa v nekaterih ulicah še z d a j sneg ni odkidan, da bi se vsaj z vozom moglo naprej in da se v nekaterih krajih voz vozu niti ogniti ne more, to je pa že vendar preveč. Prav v škandaloznem stanju je pa večina mestnih ulic in cest; do čevlja globoke jame so po voznih tirih, tako da so ljudje v skrajni nevarnosti, živina se grozovito trpinči in vozovi se kvarijo. Ako mesto pobira tlakovino na mitnicah, mora tudi skrbeti za to, da so mestne ulice vsaj v malo boljsem stanju kakor pa zanemarjena hribovska pota. Gornji del Latermanovega drevoreda je tako na široko posnažen, da bi trije parizarji vtric lahko

vozili; in to za peščico ljudij, ki ondi hodi; po mestu pa, kjer gre slehrni dan na stotine ljudi, tako n. pr. v „Zvezdi“, kjer mora po štirikrat na dan na stotine učenk v šolo, deloma niti poštene steze ni. Zeleti bi bilo več ročnosti.

(Nagrade za rešitev življenja) je prisodila c. kr. deželna vlada Francu Poženelu iz Rakitnika, kateri je 28. dec. l. leta rešil 7 letnega Fr. Klemenca iz vode.

(Plaz je posul) včeraj v Rožnih ulicah št. 17. igrajočega dečka, ter ga na stegnu precej nevarno poškodoval.

(Razpisane službe.) Pri c. kr. drž. pravdnističnih v Ljubljani, Novem Mestu in Celju so razpisane tri mesta državnega pravdnika namestnikov. Prošnje do 30. t. m. c. kr. nadpravdnistvu v Gradec. — V Kranjski Gori služba sodnega sluga do 14. aprila. Prošnje c. kr. deželnemu sodišču v Ljubljani.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) so od 1.—28. febr. t. l. darovali: Slavni občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane v vzgled in spodbudo drugim narodnim zastopom za leto 1895 podpore 1000 kron; slavni podružnici na Vrhniki, vrlo se razcvetajoča ženska in čvrsto delavna moška, vsaka po 200 kron pokroviteljine od izvanrednih podružničnih dohodkov; sl. podružnica „Gorenjska Dolina“ s sedežem v Kranjski Gori 100 kron, kot polovico pokroviteljine župnije Kranjskogorske in sl. ženska podružnica v Sežani po g. blagajničarici Franji Guličevi 100 kron, kot dopolnilo za drugo pokroviteljino. Ze druga pokroviteljina ženske podružnice v vasi Sežani, akopram je to največja in najimenitnejša vas na Krasu, nam pač jasno govori, kaj bi Slovenci po mestih in trgih lahko storili za našo družbo, ko bi bilo povsod po domovini za dom tako mehkih sre, kot so na kamenitem Krasu. A če ne najdemo povsod takih rodoljubkin in rodoljubov, najdemo jih gotovo Litiji. Tu so priredili otroci veselico v korist naši družbi in odbor, namreč: Slavi Orehek, Kornelija Orehek, Pepi Pavlič, Jelček Grile Ivan Orehek, Emil Treo, Franc Pavlič so izročili dohodek 52 kron Litijem Slovenkam, ki zbirajo novo pokroviteljino. Bog blagoslovi to lepo delo nedolžne dece! Dalje se nam naklonili: Nekateri č. člani podružnice in narodne čitalnice v Kranju po g. A. Drukarju odkupnine od noveletnih voščil v znesku 46 kron: „Hranilnica in posojilnica“ v Črnomlju na Goriškem 20 kron in rodoljubi pri veselici, dne 24. febr. t. l. ravnotam 3 glđ. 62 kr.; „Posojilnica“ v Črnomlju 20 kr.; „Okrajna posojilnica“ v mestu Kamnik za l. 1894 20 kron; „Posojilnica“ v Pišecah 10 kron; vč. g. Fr. Boncelj, župnik v Dražgošah nad Zelezniki, dar tamošnjih Mohorjanov naši družbi v znesku 1 glđ. 60 kr. in „Neimenovanec“ iz Loškega Potoka 2 kroni. — Vrh tega je nabral za družbo ud podružnice „Gorenjska Dolina“, gospod Anton Šoklić, župan na Koroški Beli, 30 kron. Darovali so: Po 2 kroni: gg. Anton Šoklić, Terezija Šoklić, Ivan Čop in Marija Čop (Moste), Anton Krž Radik, župan brežniški. Po 1 krono: gg. dr. Vilfan iz Radovljice, Jan Zumer, Lorenc Baloh, Andrej Smolej (Kor. Bela), Ivana Grilec (Smokuč), Polona Grilec, Jan. Šoklić (Potoke), Valentin Lukan, Neimenovan (Javornik), Jan. Reš (Moste), Peter Varl (Moste), Franja Čop (Moste), Jos. Jeglič (Begunje), Šimen Orešec, Iv. Kobalj (Javornik), Miha, Urša in Minica Noč (Javornik), Jože Mulej (Studenčiče), Klemen Dolžan (Zabreznica) in Jakob Žumer, župan Gorjanski.

(Za slovensko šolo šolskih sester v Velikovecu) so od 1.—28. febr. t. l. darovali: Slavna „Posojilnica v Mariboru“ 200 kron; preč. g. Martin Drčar, župnik v Preski, 100 kron; slavna podružnica naše družbe za St. Kancijan in okolico 50 kron in gg. igralci pri veselici omenjene podružnice darilo 10 kron; „Posojilnica“ v Črnomlju 40 kron; g. Ernest Sirca 36 kron; ki so jih zložili rodoljubi in rodoljubkinje zbrani ob poroki g. učitelja Petrička pri nevestinem strijcu g. Hausenbichlerju v Zaleu; „Hranilnica in posojilnica“ v St. Janžu v Rožni dolini 30 kron; g. Janko Žirovnik, nadučitelj v St. Vidu nad Ljubljano, 24 kron, ki jih je nabrala gospica Franja Cirman, blagajničarica ženske podružnice v St. Vidu, v veseli družbi pri „Lavrencu“; g. Fran Lavtižar, učitelj v Kamni Gorici, 24 kron, nabranih o priliki zborovanja Kropinsko-Kamnogoriško-Dobranske podružnice, dne 6. prosinca t. l.; vč. g. Pavel Hrovat, župnik pri sv. Joštu na Kozjaku 20 kron; vesela družba v Smarji pri Jelšah 10 glđ. 18 kr.; „Hranilnica in posojilnica“ za sv. Lenart pri sedmih studencih 20 kron; „Okrajna posojilnica“ v mestu Kamenik 20 kr.; g. dr. Albin Poznik v Novem Mestu 20 kron; vč. g. Josip Rozman, kapelan v Spod. Dravogradu, 15 kron, nabranih na jako živahnem in pomenljivem podružničnem shodu v Libelčah; vč. g. Mavrilj Šarabon, katehet v Ljubljani, 10 kron; g. Oroslov Dolenc, hišni posestnik in svečar v Ljubljani, 10 kron; vč. g. Janez

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Cibašek, župnik pri St. Vidu nad Cirknico, 4 krone; g. Anton Ovenkel 4 krone, kot dar stoloravnatelja veselo družbe in Neimenovanec iz Loškega Potoka 2 kroni. — Ker si je družba letos — prav ob svoji desetletnici — kupila šolsko poslopje v Trstu in zida novo šolo v Velikoven, nakopala si je mnogo stroškov. Trdno se pa načenja, da jo bo de požrtvovalno slovensko občinstvo letos tudi toliko izdatnejše podpiralo. Zato kliče: Bog povrni darovateljem! Bog živi naslednike!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Koroške slovenske posojilnice.) Občni zbori se vrše: Hranilnice in posojilnice v Klečah dné 17. marca pri Šefmanu v Klečah; posojilnice pri Dev. Mariji na Jezeru v Prevaljah dné 19. marca pri Šoklnu v Farni vasi; posojilnice v Spod. Dravogradu dné 20. marca pri Rabič-u v Spod. Dravogradu.

Telegrami.

Dunaj, 15. marca. (Državni zbor.) Pri posebni razpravi o davčni preosnovi so bile v državnem zboru vse nasvetovane premembe, vsi predlogi, naj se načrt vrne davčnemu odseku, odklonjeni in § 1—11 tikajoč se pridobitnega davka so bili z dostavkom poslanca Schwaba vsprejeti z veliko večino.

Dunaj, 14. marca. Pol. Corr. izjavlja, da je včeraj v Budimpešti Hirlap priobčeni razgovor vojnega ministra popolnoma izmišljen.

Dunaj, 14. marca. Ministerski predsednik Banffy se je dogovarjal popoldne z vojnim ministrom in z ministrom zunanjih zadev. Zvečer je odpotoval z bar. Fejervaryjem v Budimpešto.

Dunaj, 15. marca. Posl. Pfeifer se je pritoževal, da je besedilo davčnega načrta pretrdo in težko razumljivo ter da bo treba zato raznih dopolnilnih razlag, pri katerih se bo dobro iz zakona izgubilo. Nadalje izjavlja bojazen davkoplačevalcev, da se bode po novem davku produkcija v Avstriji podražila, kar bi škodovalo naši državi polovici nasproti Ogerski. Govornik zatrdi, da bo, ako se njegove želje ne bodo uvaževale, v tretjem branju glasoval zoper ves zakon.

Dunaj, 15. marca. Poslanec dr. Gregorec in tovariši so stavili interpelacijo na pravosodnega ministra glede sestavljanja listov za porotnike v Celovcu in Celju z ozirom na to, da je mej porotniki jih mnogo, ki niso zmožni slovenskega jezika.

Črnovice, 14. marca. Dež. predsednik grof Goes je odpotoval danes na Dunaj.

Berolin, 14. marca. Reichsanzeiger poroča: Razprave državnega sveta so se včeraj in predvčerajšnjem nadaljevale o prvi točki, kako bi se dala zvišati žitna cena. Glasovanje o ti točki se je odložilo do konca razprav. O drugi tvarini, kako bi se dala zvišati sladkorna cena so se vsprejeli poročevalčevi predlogi: 1. Izredno nizka sladkorna cena je posledica nezmerne proizvodnje, kateremu so vzrok dobre letine in zvečanje tvornic. Mejnarnodnim potom se ne dá omejiti sladkorna kriza. Sladkorna cena na svetovnem trgu se sme pričakovati, če se bo manj pridelalo ali če se zmanjša produkcija. 2. Zvišanje sladkorne cene je na Nemškem brez ozira na svetovno ceno možna samo s

tem, da se zvišajo premije za izvoz. To zvišanje pa zahteva nujno, da se produkcija nekoliko omeji, da se hitro pomnoževanje zabrani in da se s tem tudi izogne preveliki škodi državnih financ. Glede zvišanja špiritove cene so se vsprejeli poročevalčevi predlogi, ki obsežajo načrt še ne objavljene zakona o davku na žganje.

Berlin, 14. marca. (Drž. zbor.) O Heylovem prodlogu, naj se odpove Argentiniji trgovska pogodba, se je vnel dolg razgovor, katerega se je vdeležil tudi državni tajnik Marschall. Konečno se je izročil s 146 proti 78 glasovom posebnemu odseku.

Pariz, 14. marca. Francoska banka je znižala diskont od 2 in pol na 2 odstotka.

Pariz, 14. marca. Zbornica je dokončala posvetovanje o proračunu za marino in pričela razpravljanje o proračunu finančnega ministerstva.

Milan, 14. marca. Pogreb zgodovinarja Cesare Cantù je bil danes impozanten.

Neapolj, 14. marca. Cesarica Elizabeta je na ladiji „Miramar“ odpotovala na Korfu.

Rim, 14. marca. Agezia Stefani poroča iz Washingtona: Tukajšni laški poslanik je takoj, ko je izvedel o dogodkih v Walsenburghu, poslal pismo vladi zedinjenih držav in brzojavko laškemu konzulu v Denveru. Amerikanska vlada ni še nič vedela o teh dogodkih. Laški konzul je odgovoril, da je šest Lahov umorjenih zavoljo umora nekega gostilničarja. Guverner v Colorado je naznanil mej tem laškemu poslaniku, da je poslal vojake v obrambo Lahov. Amerikanske gosposke so pripravljene natančno preiskavati to zadevo, pojasniti vzroke in vporabiti potrebna sredstva.

Bern, 14. marca. Zvezni svet je prepovedal uvoz parkljeve živine iz Avstro-Ogerske, ker se je pokazala v več kantonih vshodne Švice kuga na parkljih pri avstrijski živini.

Haag, 14. marca. Druga zbornica je dovolila posojilo, da se uvedejo v vojski nove puške po sistemu Manlicherjevem 6 in pol mm.

London, 13. marca. Kraljica Viktorija se je danes odpeljala z Windsora v Nizzo s princesinjo Batenberško in spremstvom.

Umrli so:

V bolnišnici:

12. marca. Anton Češker, gostač, 64 let, plučni emfizem. — Amalija Rutar, natararica, 22 let, sepsis universalis.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
7. u. zjut.	733.8	1.2	sl. sever	oblačno	0.6	dež
14. u. pop.	735.7	4.8	sl. svzh.	"		
9. u. zveč.	738.4	2.8	"	"		

Srednja temperatura 2.9. za 0.1° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Ant. Omana v ostalino spadajoča zemljišča Podkorenem (prostovoljno), cenjena na: 459 gld., 365 gld., 150 gld., 40 gld., 355 gld., 125 gld., 62 gld., 315 gld. in 300 gld. dné 20. marca v Kranjski Gori.

Matije Stepana iz Čuril št. 17 (terjatev 150 gld.) po sestvo (550 gld.) dné 16. marca in 18. aprila v Metliki.

Ant. Knapiča iz Smlednika (sedaj v Prebačevem) po sestvo (375 gld.) dné 18. marca in 22. aprila v Kranju.

Konkurza.

V Novem Mestu na premišno in nepremišno imenje nevknjiženega trgovca Vinc. Sketa v Ribnici. Konkurni komisar je svetnik okrož. sodišča g. Mosche v Novem Mestu, oskrbnik ostaline Fr. Pirker, trgovec v Ribnici. Shod upnikov dné 22. marca, likvidacijski rok dné 31. maja v Nov. Mestu.

V Ljubljani je v konkurzu nevknjižena tvrdka „Marth & Januš“, oba trgovca in zlatarja v Ljubljani. Dež. sod. svetnik g. Tschuch je komisar in g. dr. V. Suppan upravnik imovine. Shod upnikov je dné 18. marca in likvidacijski rok dné 22. aprila v Ljubljani.

Oddá se takoj služba organista in cerkvenika

pri župni cerkvi v Št. Juriju pri Šmariji.

Prosilci za to službo naj se zgledajo pismeno ali ustno pri župnem uradu v Šent-Juriju, pošta Grosuplje. 172 3—2

Za otroške bolezni,
za katere je tako pogostem potrebno kisline imajočih sredstev, posebno opozarjajo zdravniki na

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

ki je posebno pripravna zaradi svojega milega vpliva in jo toraj zapisujejo pri žledodni kislini, škrofeljnih, krvicah, otoku šlez itd., in ravno tako pri kataru sapnika in oslovem kašlju. (Dvornega svetnika Löschnerja monogram IV. fja o Giesshübl Sauerbrunn.) 6 11

Henrik Mattoni v Giesshübl Sauerbrunn.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet
ali
cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlično najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križu ter v živcih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri 568 20

Ubaldu pl. Trnkóczyju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Ivan Jax
LJUBLJANI na Dunajski cesti št. 13
v Tavčarjevi hiši.

Tovarniška zaloga
552 50-22 vsakovrstnih

šivalnih strojev, byciklov,
tryciklov,
veločipedov itd.

Čeniki zastoj in franko.

Dunajska borza.

Dné 15. marca.			Dné 14. marca.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	101	gld. 65 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. . .	152	gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	160	" — "
Skupni državni dolg v srebru	101	" 80 "	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. . .	163	" 50 "	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	" — "
Avstrijska zlata renta 4%	125	" 10 "	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197	" — "	Rudolfove srečke, 10 gld.	23	" 75 "
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron .	101	" 10 "	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	" 50 "	Salmove srečke, 40 gld.	71	" — "
Ogerska zlata renta 4%	124	" 35 "	Tisine srečke 4%, 100 gld.	152	" 75 "	St. Genóis srečke, 40 gld.	72	" 75 "
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron .	99	" 10 "	Dunavske vravnave srečke 5%	133	" 25 "	Waldsteinove srečke, 20 gld.	51	" — "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1075	" — "	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878 . . .	108	" 40 "	Ljubljanske srečke	25	" — "
Kreditne delnice, 160 gld.	398	" — "	Posojilo goriškega mesta	111	" 25 "	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	170	" 50 "
London vista	123	" 45 "	4% kranjsko deželno posojilo	—	" — "	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3400	" — "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	60	" 32 1/2 "	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	" 90 "	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	540	" — "
20 mark	12	" 06 "	Priporitetne obveznice državne železnice .	225	" — "	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	111	" 60 "
20 frankov (napoleonodor)	9	" 77 "	" " južne železnice 3%	175	" 35 "	Dunajskih lokal. železnice delniška družba .	85	" 50 "
Italijanski bankovci	46	" 45 "	" " južne železnice 5%	132	" 50 "	Montanska družba avstr. plan.	85	" 20 "
C. kr. cekini	5	" 78 "	" " dolenskih železnice 4%	98	" 50 "	Trboveljska premogarska družba, 70 gld. .	165	" — "
						Papirnih rubljev 100	132	" 25 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zube pri šrebanjih, pri izkrebavanju najmanjšega dobika.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosogo kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.